

Lämnade kvar

De rättfärdiga och de ogudaktiga lever vid denna tid ännu på jorden i sitt dödliga tillstånd. Människorna är upptagna av att plantera och bygga, äta och dricka, alla omedvetna om att den slutliga och oåterkalleliga domen har uttalats i helgedomen därovan. Innan floden kom, efter att Noa gått in i arken, stängde Gud in honom och utestängde de ogudaktiga, men under sju dagar fortsatte folket, som inte visste att deras öde hade avgjorts, med sitt vårdslösa, nöjeslystna liv och hånade varningen om en förestående straffdom. "Så" säger Frälsaren "skall det ske vid Människosonens tillkommelse." Matt 24:39.

Stilla och obemärkt, som en tjuv om natten, kommer det avgörande ögonblick som avgör varje enskild människas öde, då Guds nåd till sist inte längre erbjuds syndiga människor.

"Vaka därför ... så att han inte plötsligt kommer och finner att ni sover. Mark 13:35,36.

De människor som blir trötta av att vaka och vänder sig mot världens lockelser, befinner sig verkligen i ett farligt läge.

Medan affärs mannen är upptagen i jakten efter vinning, medan den nöjeslystne söker efter nöjen, medan den modemedvetna kvinnan ordnar sina utsmyckningar kan den stund vara inne då hela världens Domare uttalar domen: "Du är vägd i en våg och befunnen för lätt" Dan 5:27.

Jesus har sagt till oss: "Vaka därför! Ni vet inte när husets herre kommer, om det sker på kvällen eller vid midnatt eller på efternatten eller på morgonen." Vi vakar och väntar på Mästarens återkomst, han som för med sig gryningen, för att han inte ska finna oss sovande om han kommer plötsligt. Vilken tid hänvisar han till? Inte till att Kristus finner ett sovande folk när han uppenbaras på himmelens skyar. Nej, utan när han kommer tillbaka från sin tjänstgöring i Det Allra Heligaste i den himmelska helgedomen, när han lägger av sig sin prästdräkt och kläder sig i hämnens klädnad och när befallningen går ut: "Den orättfärdige må fortsätta att göra orätt, den orene att rena sig, den rättfärdige må fortsätta att göra vad som är rätt och den helige att helga sig."

Ellen G. White, översättning ur The Great Controversy, sid. 491.

När Jesus upphör att vädja om nåd för människorna, är varje människas fall avgjort. Detta är tiden för räkenskap för hans tjänare. För dem som har försummat förberedelsen till renhet och helighet, som gör dem passande att vara de som väntar på att välkomna sin Herre, går solen ner i dysterhet och mörker, och går inte upp igen. Prövningens tid avslutas, Kristi medlartjänst i himlen upphör. Denna tid kommer till slut över alla, och de som har försummat att rena sina själar genom att lyda sanningen befinns sovande. De blev trötta på att vänta och vaka, de blev likgiltiga när det gällde deras Mästares ankomst. De längtade inte efter hans uppenbarelse, och trodde att det inte behövdes någon sådan ständig, uthållig vaka. De drog slutsatsen att det fortfarande fanns tid att vakna. De skulle försäkra sig om att inte gå miste om en jordisk skatt och skulle anse att det vore säkrast att se till att få allt de kunde av denna världen. Och medan de försäkrade sig om detta syfte förlorade de all iver och intresse för Mästarens uppenbarelse. De blev likgiltiga och oförsiktiga, som om hans ankomst ännu vore avlägsen.

Ellen G. White, översättning ur Testimonies for the Church, band 2, sid. 190-192.